

Thư cho Nguyễn Đức Quang – Phương Oanh

Quang ơi,

Sáng chúa nhật 27/3/2011, tôi thức dậy lúc 4 giờ sáng, tự nhiên thấy tâm hồn chao động... không hiểu tại sao?

Quang có biết đó là ngày sinh nhật tôi không?

Quang khôn lắm nghe, chọn đúng ngày sinh tôi để ra đi, có như thế, tôi sẽ không bao giờ quên Quang được. Vì ngày sinh nhật của tôi, lại là ngày tử nhật của Quang.

Kể từ bây giờ Quang sẽ trường sinh bất tử, vì Quang sẽ sống trong tim của tất cả mọi người Việt Nam yêu Quê Hương yêu dân tộc ở trên toàn thế giới.

Quang có biết, cách đây mấy hôm, tôi nhận được mail của Trần Quang Hải gửi cho bè bạn, báo tin nói Quang đã qua đời sau một thời gian dài nằm trong coma.

Tôi giật bắn người... vì đêm hôm qua, ngày hôm qua, và những ngày trước, tôi vẫn còn đang mong chờ, vẫn tin Quang sẽ hồi phục. Thế là từ đây tụi mình sẽ chỉ còn gặp nhau trong mơ mà thôi ...

Cuộc đi thăm bè bạn hồi năm ngoái của Quang là một kỷ niệm đẹp đối với mọi người. Tôi nhớ mãi khi gặp Quang ở cửa phòng sinh hoạt, câu đầu tiên Quang nói với tôi là tưởng đã chết năm trước rồi, chứ đâu có ngờ được gặp lại Oanh ở đây. Hôm đó, tình thật tôi cũng rất bận, nhưng cũng cố thu xếp mọi việc nhờ con

traị chở mẹ đến thăm bác Quang ... và phải về ngay, vì có người chờ đợi tôi ở nhà.

Nhìn da mặt hồng hào, dáng người nhanh nhẹn của Quang, vẫn như cách đây 40 năm, tôi không nghĩ Quang bỏ cuộc chơi quá sớm, bỏ bạn bè quá nhanh để đi vào cõi vĩnh hằng.

Trong suốt thời gian Quang nằm ở bệnh viện, tôi vẫn hằng nghe ngóng tình hình Quang qua bè bạn, nhất là qua trang Du Ca để xem thông báo tin tức của Quang. Tôi vẫn hy vọng Quang đứng dậy với mọi người, tôi vẫn hy vọng Quang nghe lời cầu nguyện của mọi người cho Quang mau tỉnh lại. Nhưng lần này, thì Quang đã bỏ cuộc hẳn, để làm cuộc hành trình mới với những bè bạn đã về bên kia thế giới ...và Quang cứ việc tiếp tục rong chơi nhé, sẽ có ngày chúng ta lại gặp nhau và sẽ cùng nhau hát lại những bài ca khai phá tự thuở nào.

Khi tôi viết những giòng chữ này cho Quang, thì chắc là Minh Thông đã đến bên Quang, để hai người trở lại với nhau như lúc bắt đầu mới yêu nhau. Và tình yêu này, đã là nguồn hứng để Quang sáng tác, cho bè bạn được nghe những lá thư tình đặc biệt mà Quang đã đọc trong buổi sinh hoạt tại sân trường đại học Văn Khoa Sai Gon năm nào:

....Thông, anh nhớ em ...vo tròn một cục....

Thôi, tôi ngưng, để Quang còn được nghe những lời tâm tình khác của bè bạn. Nhớ phù hộ cho con cháu và luôn nhắc nhở các bạn du ca khắp nơi tiếp nối con đường Quang đã đi qua ở hai thế giới của tử và sinh nhe.

Và mỗi khi du ca cất tiếng hát, thì Quang phải có mặt bên cạnh nhé.

Người sáng lập ban Trầm Ca đã tách rời nhóm để đi tìm một chân trời mới, Phong trào Du Ca mất đi người trưởng tài ba.

Tất cả chúng ta tiếc nuối một người bạn thiết thân vừa qua đời...

Phuong Ca Dan Ca Quoc Nhạc luôn nhớ tới người bạn đã đặt tên cho mình khi vừa mới thành hình CHIM PHUONG.

Thương yêu,

Phương Oanh (Paris, France)